

Til Grund for Fastsættelsen af 120 Dage som ubetinget Maksimum for Afsoning indenfor et Kalenderaar ligger den Betragtning, at her, hvor det i Almindelighed drejer sig om regelmæssigt tilbagevendende Bidragsforpligtelser, bør Skyldnerens Muligheder for Fortjeneste — og dermed Dækning ogsaa af Bidragsforpligtelserne — gennem frit Arbejde ikke begrænses alt for meget.

I Stk. 3, 2det Punktum er optaget en ny Betingelse for at kunne kræve Afsoning, hvilket er en Konsekvens af den ved Lovforslagets § 201 truffne Ordning.

Til § 319. (U. Tillægslov A. § 14, sidste Stykke).

Paragraffen indeholder de af Hensyn til Kapitlets Bestemmelser fornødne Ophævelses- og Overgangsbestemmelser.